



۲۰۱۷/۰۶/۲۵

ملالی موسی نظام

رمضان گذشت و عید آمد



در آنیکه مسلمانان جهان، همان هائیکه سرزمین های شان در خون و آتش غرق نشده اند، بعد از سپری نمودن ماه مبارک رمضان به استقبال عید سعید فطر می روند، البته با در نظر داشت بزرگداشت از چنین ایامی، و بسایت ملی آریانا افغانستان همچنین، در صدد تدارک مضامین و اشعار همکاران محترم بر آمده است تا داشته های آنان را زیب صفحات پر خواننده و دلپسند این آئینه جهانی بنماید.

البته به این قلم هم توصیه گردید که سطری چند در زمینه بزرگ داشت ازین ایام فرخنده تحریر دارم، ولی آنچه را ذهن و حافظه درین ماه مقدس بیاد می آورد، به جز صحنه های دلخراش کشتار و مجروح شدن هموطنان و آتش و خون در نقاط گوناگون وطن چیزی دیگری نمی باشد. درینکه قلم توان تحریر دارد، شکی نیست ولی آنچه بر روی صفحه نقش میبندد، نمی تواند به جز احوال صحنه های جگرخراش و استخوان سوز هم وطنان من و شما باشد. در چنین احوالی حقیقت همین است که حضرت حافظ «ع» فرموده:

کی شعر تر انگیزد خاطر که حزین باشد یک نکته ازین معنی گفتیم و همین باشد

با وجود اعلامیه ها و پیشنهادات از خود و بیگانه مبنی برینکه دشمنان مردم افغانستان و مخربین جامعه افغانی، عمال تروریستی منجمله داعش و طالبان که ادعای سر سپردگی به دین مقدس اسلام را دارند، در ماه مبارک رمضان که ماه توبه، شفقت و عبادت است، دست از کشتار و حملات انتحاری و آزار مردم مظلوم افغانستان بردارند، برعکس این از خدا منکران و انسانیت گریزان بر تعداد حملات مسلحانه مخرب، استعمال مواد منفجره نهایت کشنده و ابتکارات جنایت کارانه در مناطق مزدحم، بازار و چهار راهی های بیر و بار، حتی میدان های سپورت و مراکز اجتماع جوانان، از چپ و راست مبادرت ورزیدند.

درین ماه خاص که مسلمانان جهان سر نیایش و عبادت بر زمین میگذارند، صد ها منزل از جنازه عزیزان خرد و کلان به ماتم سرا مبدل گردید و آنانیکه مجروح هم گردیدند، گرچه بعداً راپوری اکثراً از احوال آنان واصل نمی شود، یا تلف میگردند و یا معیوب؛ علیل و سربرار خانواده میشوند.

به ارتباط به اوضاع آشفته و خون و آتشی که در طول ماه مبارک رمضان در مملکت به مشاهده رسیده است، مگر واقعاً هموطنان ما با خوشی و مسرت، طوریکه رائج بوده، امسال به استقبال عید سعید فطر می روند؟ خوب است برای درک چگونگی اوضاع به سراغ دو راپوری از مطبوعات وطن برویم:

اول: روز جمعه رهبر جدید طالبان ملا «**هیبت الله**» اعلامیه ای به مناسبت عید رمضان صادر نمود و تصریح کرد که تا زمانی که عساکر خارجی خاک افغانستان را ترک نه نمایند و یا بر تعداد عساکر بیگانه افزوده شود، طالبان به مبارزات «؟!» شان بر علیه آن «**قواء**» ادامه میدهند.

اگر عجالتاً از تفصیل و تعداد حملات و کشتار های دد منشانه بی گناهان افغان و مردم مظلوم از آغاز سال، منصرف گردیم تنها تلفاتی که ملت بی دفاع افغانستان در یک ماه اخیر رمضان متقبل گردیده است، بیشتر از ۲۰۰ نفر می باشد، البته مسئله درد ناک صد ها زخمی و معیوب تراژییدی استخوان سوز دیگرست که باید گریست. **هیبت الله «و عده»** میدهد که با خروج قوای خارجی از افغانستان، آن گروه مناسبات صلح آمیز و حسنه در منطقه و با جهان «؟!» بر قرار خواهند کرد. یا الله! کاش در اعلامیه ذکر میکرد که درین یک و نیم دهه این همه قتل و خونریزی افغانان مسلمان را چگونه تلافی میکنند، این همه مکتب و مسجد و شفاخانه و اردو گاه و میدان های سپورت را که به آتش کشیده اند، باغ و زمین و قریه ای را که اکثراً در مناطق پشتون نشین به خاک یک سان نموده و سکنه پریشان حال و درمانده آن جاها را آواره و سرگردان ساخته اند، جوانانی را که گلوله باران کرده و محبوسینی را که چنواری نموده، چه گونه تلافی میکنند؟!

درحقیقت شهکار های خونین غیر انسانی که همه در زمره «**جنایات بر علیه بشریت**» به شمار میروند، دقیقاً اعمالیست که از جانب هموطنانی مانند داکتر «**روستار ترکی**» تعلیم یافته حقوق، جهاد ملی نامیده شده و به باور مذکور، از جانب «**مجاهدین ملی**» به منظور «**مقاومت ملی**» برای نجات مملکت از دست کفار صورت میگیرد. **دوم:** در آستانه عید مبارک سعید فطر، قسمتی از راپوری را از مطبوعات - صدای امریکا مطالعه مینماییم که نوعی احصائیه تلفات و حملات مرگبار بر اهالی بیگناه در گوشه هایی از افغانستان را بیان می دارد.

افغانستان مرگبار ترین رمضان را پشت سر گذاشت:

"در بیش از یک و نیم دهه گذشته، ماه رمضان امسال در مقایسه با رمضان های ۱۶ سال گذشته، مرگبارترین رمضان در افغانستان بود.

قرار اظهارات مقامات افغان، از آغاز این ماه تا ختم آن بیش از ۲۰۰ نفر کشته و صد ها تن دیگر در وقایع مختلفه در افغانستان زخمی شدند. این رقم قربانیان در بیش از ۱۶ ماه رمضان گذشته در کشور بی سابقه بوده است.

محمد اشرف غنی، رئیس جمهور افغانستان، حین تبریگی فرا رسیدن عید به مردم کشورش گفت که جاده های شهر کابل که معمولاً قبل از حلول عید پر جنب و جوش می باشد، امسال یک روز قبل از عید فطر، از ترس اینکه مبادا کدام حمله انتحاری صورت گیرد، کمتر مردم به جاده ها کابل برآمدند.

رئیس جمهور افغانستان نیز تائید کرد که ماه رمضان امسال، ماه مرگباری برای مردم افغانستان به خصوص مردم بی گناه آن کشور بود.

عبدالوحد طاقت، یک تحلیلگر افغان، به خبرگزاری AFP گفته است که تندروان مردم را در هر جائیکه که توانستند کشتند، زیرا به این اعتقاد اند که هر چه بیشتر بکشند، پاداش بیشتر به دست خواهند آورد.

تلفات در ماه رمضان به خصوص تلفات غیر نظامی در افغانستان در حالی به طور بی سابقه افزایش یافت که ملل متحده در آغاز ماه رمضان از گروه های متخاصم خواسته بود تا در این ماه دست از خشونت بر دارند.

تدامچی پاماموتو، نماینده خاص ملل متحد برای افغانستان، در پیام اش به مناسبت حلول ماه مبارک رمضان، از گروه های درگیر جنگ در این کشور، خواسته است تا به این مکلفیت دینی، احترام بگذارند و جنگ را متوقف کنند، خواست وی حد اقل از سوی شورشیان و تندروان در افغانستان رعایت نشد.

با وجود تقاضای ملل متحده از طرفین متخاصم برای توقف جنگ در ماه رمضان، در ۲۷ ماه می که اولین روز رمضان بود، یک حمله کننده انتحاری توسط یک موتر مملو از مواد انفجاری در شهر خوست در نزدیکی یک استادیوم فوتبال موجب کشته شدن ۱۸ نفر شد.

مقام های پولیس خوست گفتند که انتحار کننده، قوای خاص افغان را که مصروف تأمین امنیت برای قوای امریکایی در منطقه بودند، هدف قرار دادند.

چند روز بعد از این حمله، انفجار نیرومند انتحاری ذریعۀ تانکر مملو از مواد انفجاری در مقابل سفارت آلمان در کابل بیش از ۱۵۰ کشته و کم از کم ۴۰۰ زخمی برجا گذاشت.

این رویداد که شهربان کابل را شدیداً تکان داد منجر به اعتراضات وسیع مردم شد و اعتراض کننده گانی را که خواهان استعفای رهبران حکومت بودند به جاده ها کشانید. در جریان مظاهرات درگیری ها بین قوای امنیتی و معترضین به خشونت کشانیده شد و حداقل ۶ کشته و ۷ زخمی بر جا گذاشت.

به تعقیب این رویداد در مراسم تشیع جنازه یکی از قربانیان در جریان مظاهره، که فرزند محمد علم ایزدیار، معاون اول مشرانو جرگه بود، سه حمله انتحاری صورت گرفت که در نتیجه آن ۷ تن کشته و ۱۱۹ تن دیگر مجروح شده است. در این مراسم سران دولت از جمله عبدالله عبدالله رئیس اجراییه حکومت افغانستان، نیز حضور داشت، که جان به سلامت برد.

پنجشنبه گذشته در حالی که روز های اخیر رمضان بود حمله یک موتر مملو از بم در مقابل شعبۀ نوی کابل بانک در شهر لشکرگاه، مرکز ولایت هلمند، ۳۴ کشته و بیش از ۶۰ زخمی بجا گذاشت. حمله زمانی صورت گرفت که شماری از افراد برای اخذ معاش خود قبل از عید به این بانک رفته بودند. گروه طالبان مسؤلیت این حمله را بر عهده گرفت.

روز جمعه ملا هیبت الله، رهبر طالبان با نشر یک پیام عیدی تعهد کرد که به مبارزه خود تا زمان خروج کامل نیرو های خارجی از افغانستان ادامه خواهد داد.

قبل از موفقگیری رهبر طالبان مبنی بر ادامه جنگ، کریم خلیلی، رئیس شورای عالی صلح افغانستان، گفت که طالبان از راه جنگ به اهداف خود نخواهند رسید. آقای خلیلی ادامه جنگ از سوی مخالفان مسلح و گروه طالبان را اشتباه خواند و گفت جنگ به سود هیچ طرف نیست".

حال با شرائطی چنین غمناک و اوضاعی چنین مدهش و با در نظر داشت اینهمه ماتمی که بر خانواده های داغدار عزیز از دست داده و شفاخانه های مملو از مجروحین و معلولین که در اثر جنایات وسیع آدمکشان بر مردم افغانستان نازل گردیده، مگر حال و مجالی برای استقبال از عید نزد مردم دردمند افغانستان باقی مانده است؟ البته که نمانده است!

از همین وبسایت ملی به قسمتی از ابیاتی مثل همیشه زیبا و برارنده از خامه و قریحه والای جناب نسیم اسیر، ملک الشعراى افغانان در مهاجرت تحت عنوان «**رمضان خونین**» را که به همین مناسبت سروده شده است، پیشکش حضور خوانندگان می نمایم:

در کابل نشسته به خون از هجوم غم چشمش به غصه، شام به اشک روان گذشت
در جاده های شهر همه جویبار خون در خانه ها ز مرگ جوانان فغان گذشت
خون می خورم «اسیر» که در ماه مرحمت
جوشید خون چنان که ز «هفت آسمان» گذشت

پایان

